

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta Nikāya)

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας (2. Nidānavaggo)

5. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Κασσάπα (5. Kassapasamyyuttaṃ)

[SN 16.1-13, PTS 2.194-2.225]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας

5. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Κασσάπα

1. Ομιλία για την ικανοποίηση

144. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Αυτός ο Κάσσαπα, μοναχοί, είναι ικανοποιημένος με οποιονδήποτε χιτώνα, και επαινεί την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα· και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του χιτώνα· και μη λαμβάνοντας χιτώνα δεν ταραίζεται· και λαμβάνοντας χιτώνα τον χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή».

«Αυτός ο Κάσσαπα, μοναχοί, είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, και επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή· και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής· και μη λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή δεν ταραίζεται· και λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή την καταναλώνει χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή».

«Αυτός ο Κάσσαπα, μοναχοί, είναι ικανοποιημένος με οποιοδήποτε κατάλυμα, και επαινεί την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα· και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του καταλύματος· και μη λαμβάνοντας κατάλυμα δεν ταραίζεται· και λαμβάνοντας κατάλυμα το χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή».

«Αυτός ο Κάσσαπα, μοναχοί, είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, και επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς· και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας των αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς· και μη λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς δεν ταραίζεται· και λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς τα χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα είμαστε ικανοποιημένοι με οποιονδήποτε χιτώνα, και θα επαινούμε την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα· και δεν θα διαπράττουμε ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του χιτώνα· και μη λαμβάνοντας χιτώνα δεν θα ταραζόμαστε· και λαμβάνοντας χιτώνα θα τον χρησιμοποιούμε χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή'».

'Θα είμαστε ικανοποιημένοι με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή... κ.λπ... θα είμαστε ικανοποιημένοι με οποιοδήποτε κατάλυμα... κ.λπ... θα είμαστε ικανοποιημένοι με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, και θα επαινούμε την ικανοποίηση με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς· και δεν θα διαπράττουμε ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας των αναγκαίων φαρμάκων για

ασθενείς· και μη λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς δεν θα ταραζόμαστε· και λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς θα τα χρησιμοποιούμε χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί. Θα σας προτρέπω, μοναχοί, με τον Κάσσαπα ή με κάποιον παρόμοιο με τον Κάσσαπα, και αφού προτραπείτε πρέπει να ακολουθείτε για εκείνο τον σκοπό». Πρώτο.

2. Ομιλία για την έλλειψη ηθικής ντροπής

145. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμεναν στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Λέγεται βέβαια, φίλε Κάσσαπα, ότι ο ανενεργός, χωρίς ηθικό φόβο, είναι ανίκανος για ανώτατη φώτιση, ανίκανος για Νιμπάνα, ανίκανος για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις· ενώ ο ενεργητικός με ηθικό φόβο είναι ικανός για ανώτατη φώτιση, ικανός για Νιμπάνα, ικανός για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις».

«Σε ποιο βαθμό άραγε, φίλε, κάποιος είναι ανενεργός, χωρίς ηθικό φόβο, ανίκανος για ανώτατη φώτιση, ανίκανος για Νιμπάνα, ανίκανος για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις· και σε ποιο βαθμό, φίλε, κάποιος είναι ενεργητικός, με ηθικό φόβο, ικανός για ανώτατη φώτιση, ικανός για Νιμπάνα, ικανός για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις;» «Εδώ, φίλε, ένας μοναχός δεν καταβάλλει θερμή προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν καταβάλλει θερμή προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγκαταλειφθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν καταβάλλει θερμή προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν καταβάλλει θερμή προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν καταπαύσουν, θα οδηγήσουν σε βλάβη'. Έτσι λοιπόν, φίλε, κάποιος είναι ανενεργός».

«Και πώς, φίλε, κάποιος είναι χωρίς ηθικό φόβο; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός δεν νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγκαταλειφθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', δεν νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν καταπαύσουν, θα οδηγήσουν σε βλάβη'. Έτσι λοιπόν, φίλε, κάποιος είναι χωρίς ηθικό φόβο. Έτσι λοιπόν, φίλε, ο ανενεργός, χωρίς ηθικό φόβο, είναι ανίκανος για ανώτατη φώτιση, ανίκανος για Νιμπάνα, ανίκανος για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις.

«Και πώς, φίλε, κάποιος είναι ενεργητικός; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός καταβάλλει θερμή προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', καταβάλλει θερμή

προσπάθεια σκεπτόμενος 'οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγκαταλειφθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου... κ.λπ... καταβάλλει θερμή προσπάθεια. Έτσι λοιπόν, φίλε, κάποιος είναι ενεργητικός.

«Και πώς, φίλε, κάποιος έχει ηθικό φόβο; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι εγερμένες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγκαταλειφθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι μη εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν δεν εγερθούν, θα οδηγήσουν σε βλάβη', νιώθει ηθικό φόβο σκεπτόμενος 'οι εγερμένες καλές νοητικές καταστάσεις μου, αν καταπαύσουν, θα οδηγήσουν σε βλάβη'. Έτσι λοιπόν, φίλε, κάποιος έχει ηθικό φόβο. Έτσι λοιπόν, φίλε, ο ενεργητικός με ηθικό φόβο είναι ικανός για ανώτατη φώτιση, ικανός για Νιμπάνα, ικανός για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις». Δεύτερο.

3. Ομιλία για την παρομοίωση με τη σελήνη

146. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Σαν το φεγγάρι, μοναχοί, πλησιάζετε τις οικογένειες - αποσύροντας το σώμα, αποσύροντας τη συνείδηση, πάντα νέοι στις οικογένειες, χωρίς θράσος. Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα κοίταζε ένα παλιό πηγάδι ή ένα ανώμαλο βουνό ή ένα δυσπρόσιτο μέρος ποταμού - αποσύροντας το σώμα, αποσύροντας τη συνείδηση· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σαν το φεγγάρι πλησιάζετε τις οικογένειες - αποσύροντας το σώμα, αποσύροντας τη συνείδηση, πάντα νέοι στις οικογένειες, χωρίς θράσος».

«Ο Κάσσαπα, μοναχοί, σαν το φεγγάρι πλησιάζει τις οικογένειες - αποσύροντας το σώμα, αποσύροντας τη συνείδηση, πάντα νέος στις οικογένειες, χωρίς θράσος. Τι νομίζετε, μοναχοί, τι είδους μοναχός αξίζει να πλησιάζει τις οικογένειες;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται».

Τότε ο Ευλογημένος κούνησε το χέρι του στον αέρα. «Όπως, μοναχοί, αυτό το χέρι στον αέρα δεν προσκολλάται, δεν συλλαμβάνεται, δεν δεσμεύεται· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού που πλησιάζει τις οικογένειες η συνείδηση στις οικογένειες δεν προσκολλάται, δεν συλλαμβάνεται, δεν δεσμεύεται - 'ας λάβουν αυτοί που επιθυμούν να λάβουν, αυτοί που επιθυμούν αξιέπαινες πράξεις ας κάνουν αξιέπαινες πράξεις'· όπως είναι ικανοποιημένος και χαρούμενος με το δικό του μερίδιο, έτσι είναι ικανοποιημένος και χαρούμενος με το μερίδιο των άλλων· ένας τέτοιος, μοναχοί, μοναχός αξίζει να πλησιάζει τις οικογένειες.

«Του Κάσσαπα, μοναχοί, που πλησιάζει τις οικογένειες, η συνείδηση στις οικογένειες δεν προσκολλάται, δεν συλλαμβάνεται, δεν δεσμεύεται - 'ας λάβουν αυτοί που επιθυμούν να λάβουν, αυτοί που επιθυμούν αξιέπαινες πράξεις ας κάνουν αξιέπαινες πράξεις'· είναι ικανοποιημένος και χαρούμενος με το δικό του μερίδιο· έτσι είναι ικανοποιημένος και χαρούμενος με το μερίδιο των άλλων.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, τι είδους μοναχού η διδαχή της Διδασκαλίας είναι μη αγνή, τι είδους μοναχού η διδαχή της Διδασκαλίας είναι αγνή;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Τότε λοιπόν, μοναχοί, ακούστε, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όποιος, μοναχοί, μοναχός με τέτοια σκέψη διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους - 'Αχ, μακάρι να άκουγαν τη Διδασκαλία μου, και αφού άκουγαν τη Διδασκαλία να γέμιζαν με πίστη, και γεμάτοι πίστη να μου έδειχναν σημάδια εμπιστοσύνης· ενός τέτοιου μοναχού, μοναχοί, η διδαχή της Διδασκαλίας είναι μη αγνή.

«Όποιος όμως, μοναχοί, μοναχός με τέτοια σκέψη διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Αχ, μακάρι να άκουγαν τη Διδασκαλία μου, και αφού άκουγαν τη Διδασκαλία να την κατανοούσαν, και αφού την κατανοούσαν να ακολουθούσαν για εκείνο τον σκοπό'. Έτσι εξαρτώμενος από την αγαθή φύση της Διδασκαλίας διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους, εξαρτώμενος από συμπόνια, εξαρτώμενος από φροντίδα, από συμπόνια διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους. Ενός τέτοιου μοναχού, μοναχοί, η διδαχή της Διδασκαλίας είναι αγνή.

«Ο Κάσσαπα, μοναχοί, με τέτοια σκέψη διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους -'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Αχ, μακάρι να άκουγαν τη Διδασκαλία μου, και αφού άκουγαν τη Διδασκαλία να την κατανοούσαν, και αφού την κατανοούσαν να ακολουθούσαν για εκείνο τον σκοπό'. Έτσι εξαρτώμενος από την αγαθή φύση της Διδασκαλίας διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους, εξαρτώμενος από συμπόνια, εξαρτώμενος από φροντίδα, από συμπόνια διδάσκει τη Διδασκαλία στους άλλους. Θα σας προτρέπω, μοναχοί, με τον Κάσσαπα ή με κάποιον παρόμοιο με τον Κάσσαπα, και αφού προτραπείτε πρέπει να ακολουθείτε για εκείνο τον σκοπό». Τρίτη.

4. Ομιλία για τον εξαρτώμενο από οικογένειες

147. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Τι νομίζετε, μοναχοί, τι είδους μοναχός αξίζει να είναι εξαρτώμενος από οικογένειες, τι είδους μοναχός δεν αξίζει να είναι εξαρτώμενος από οικογένειες;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Όποιος, μοναχοί, μοναχός με τέτοια σκέψη πλησιάζει τις οικογένειες -'ας μου δώσουν, ας μην μου αρνηθούν· ας μου δώσουν πολλά, όχι λίγα· ας μου δώσουν εξαίσια, όχι φτωχά· ας μου δώσουν γρήγορα, όχι αργά· ας μου δώσουν προσεκτικά, όχι απρόσεκτα'. Αν, μοναχοί, σε εκείνον τον μοναχό με τέτοια σκέψη που πλησιάζει τις οικογένειες δεν δίνουν, εξαιτίας αυτού ο μοναχός στενοχωριέται· αυτός εξαιτίας αυτού βιώνει πόνο και δυσaréσκεια. Δίνουν λίγα, όχι πολλά... κ.λπ... δίνουν φτωχά, όχι εξαίσια... δίνουν αργά, όχι γρήγορα, εξαιτίας αυτού ο μοναχός στενοχωριέται· αυτός εξαιτίας αυτού βιώνει πόνο και δυσaréσκεια. Δίνουν απρόσεκτα, όχι προσεκτικά· εξαιτίας αυτού ο μοναχός στενοχωριέται· αυτός εξαιτίας αυτού βιώνει

πόνο και δυσαρέσκεια. Ένας τέτοιος, μοναχοί, μοναχός δεν αξίζει να είναι εξαρτώμενος από οικογένειες.

«Όποιος όμως, μοναχοί, μοναχός με τέτοια σκέψη πλησιάζει τις οικογένειες - 'πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ σε ξένες οικογένειες - ας μου δώσουν, ας μην μου αρνηθούν· ας μου δώσουν πολλά, όχι λίγα· ας μου δώσουν εξαίσια, όχι φτωχά· ας μου δώσουν γρήγορα, όχι αργά· ας μου δώσουν προσεκτικά, όχι απρόσεκτα'. Αν, μοναχοί, σε εκείνον τον μοναχό με τέτοια σκέψη που πλησιάζει τις οικογένειες δεν δίνουν· εξαιτίας αυτού ο μοναχός δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν λίγα, όχι πολλά· εξαιτίας αυτού ο μοναχός δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν φτωχά, όχι εξαίσια· εξαιτίας αυτού ο μοναχός δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν αργά, όχι γρήγορα· εξαιτίας αυτού ο μοναχός δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν απρόσεκτα, όχι προσεκτικά· εξαιτίας αυτού ο μοναχός δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Ένας τέτοιος, μοναχοί, μοναχός αξίζει να είναι εξαρτώμενος από οικογένειες.

«Ο Κάσσαπα, μοναχοί, με τέτοια σκέψη πλησιάζει τις οικογένειες - 'πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ σε ξένες οικογένειες - ας μου δώσουν, ας μην μου αρνηθούν· ας μου δώσουν πολλά, όχι λίγα· ας μου δώσουν εξαίσια, όχι φτωχά· ας μου δώσουν γρήγορα, όχι αργά· ας μου δώσουν προσεκτικά, όχι απρόσεκτα'. Αν, μοναχοί, σε αυτόν τον Κάσσαπα με τέτοια σκέψη που πλησιάζει τις οικογένειες δεν δίνουν· εξαιτίας αυτού ο Κάσσαπα δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν λίγα, όχι πολλά· εξαιτίας αυτού ο Κάσσαπα δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν φτωχά, όχι εξαίσια· εξαιτίας αυτού ο Κάσσαπα δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν αργά, όχι γρήγορα· εξαιτίας αυτού ο Κάσσαπα δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Δίνουν απρόσεκτα, όχι προσεκτικά· εξαιτίας αυτού ο Κάσσαπα δεν στενοχωριέται· αυτός δεν βιώνει εξαιτίας αυτού πόνο και δυσαρέσκεια. Θα σας προτρέπω, μοναχοί, με τον Κάσσαπα ή με κάποιον παρόμοιο με τον Κάσσαπα. Και αφού προτραπείτε πρέπει να ακολουθείτε για εκείνο τον σκοπό». Τέταρτο.

5. Ομιλία για τον γηρασμένο

148. Έτσι έχω ακούσει - κ.λπ... στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είσαι πλέον γέρος, Κάσσαπα, και αυτά τα κανναβένια κουρέλια που φορούσα είναι βαριά. Γι' αυτό εσύ, Κάσσαπα, φόρα χιτώνες από οικοδεσπότες, τρώγε σε προσκλήσεις, και διαμένε κοντά μου».

«Εγώ, σεβάσμιε κύριε, για πολύ καιρό είμαι δασόβιος και επαινώ τη δασόβια ζωή, είμαι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και επαινώ την κατανάλωση προσφερόμενης τροφής, φορώ χιτώνες από κουρέλια και επαινώ το να φορεί κανείς χιτώνες από κουρέλια, φορώ τρεις χιτώνες και επαινώ το να φορεί κανείς τρεις χιτώνες, έχω λίγες επιθυμίες και επαινώ την ολιγάρκεια, είμαι ικανοποιημένος και

επαινώ την ικανοποίηση, είμαι απομονωμένος και επαινώ την αποστασιοποίηση, είμαι χωρίς συναναστροφές και επαινώ την απομόνωση από την κοινωνία, καταβάλλω έντονη ενεργητικότητα και επαινώ τη διέγερση της ενεργητικότητας».

«Βλέποντας ποιον λόγο, Κάσσαπα, για πολύ καιρό είσαι δασόβιος και επαινείς τη δασόβια ζωή, είσαι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και... κ.λπ... φορείς χιτώνες από κουρέλια και... φορείς τρεις χιτώνες και... έχεις λίγες επιθυμίες και... είσαι ικανοποιημένος και... είσαι απομονωμένος και... είσαι χωρίς συναναστροφές και... καταβάλλεις έντονη ενεργητικότητα και επαινείς τη διέγερση της ενεργητικότητας;»

«Βλέποντας δύο λόγους, σεβάσμιε κύριε, για πολύ καιρό είμαι δασόβιος και επαινώ τη δασόβια ζωή, είμαι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και... κ.λπ... φορείς χιτώνες από κουρέλια και... φορείς τρεις χιτώνες και... έχεις λίγες επιθυμίες και... είσαι ικανοποιημένος και... είσαι απομονωμένος και... είσαι χωρίς συναναστροφές και... καταβάλλω έντονη ενεργητικότητα και επαινώ τη διέγερση της ενεργητικότητας. Βλέποντας την ευχάριστη διαμονή του εαυτού μου στην παρούσα ζωή, και νιώθοντας συμπόνια για τις μελλοντικές γενιές - 'Ίσως οι μελλοντικές γενιές να ακολουθήσουν το παράδειγμα'. Εκείνοι που ήταν μαθητές του Βούδα και των διαδόχων του, για πολύ καιρό ήταν δασόβιοι και επαινούσαν τη δασόβια ζωή... κ.λπ... ήταν καταναλωτές προσφερόμενης τροφής και... κ.λπ... φορούσαν χιτώνες από κουρέλια και... φορούσαν τρεις χιτώνες και... είχαν λίγες επιθυμίες και... ήταν ικανοποιημένοι και... ήταν απομονωμένοι και... ήταν χωρίς συναναστροφές και... κατέβαλλαν έντονη ενεργητικότητα και επαινούσαν τη διέγερση της ενεργητικότητας'. Αυτοί θα ακολουθήσουν για εκείνο τον σκοπό, αυτό θα είναι για αυτούς για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία.

«Βλέποντας αυτούς τους δύο λόγους, σεβάσμιε κύριε, για πολύ καιρό είμαι δασόβιος και επαινώ τη δασόβια ζωή, είμαι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και... κ.λπ... φορείς χιτώνες από κουρέλια και... φορείς τρεις χιτώνες και... έχεις λίγες επιθυμίες και... είσαι ικανοποιημένος και... είσαι απομονωμένος και... είσαι χωρίς συναναστροφές και... καταβάλλω έντονη ενεργητικότητα και επαινώ τη διέγερση της ενεργητικότητας».

«Καλώς, καλώς, Κάσσαπα. Εσύ λοιπόν, Κάσσαπα, ασκείς για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων. Γι' αυτό εσύ, Κάσσαπα, φόρα κανναβένια χιτώνες από κουρέλια που έχουν ξεφορεθεί, και περπάτα για προσφερόμενη τροφή, και διαμένε στο δάσος». Πέμπτο.

6. Ομιλία για τη νουθεσία

149. Στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Πρότρεψε, Κάσσαπα, τους μοναχούς· κάνε, Κάσσαπα, μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς. Είτε εγώ, Κάσσαπα, θα προτρέψω τους μοναχούς είτε εσύ· είτε εγώ θα κάνω μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς είτε εσύ».

«Οι μοναχοί τώρα, σεβάσμιε κύριε, είναι δύσκολοι στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένοι με παράγοντες που δημιουργούν δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής, ανυπόμονοι, μη δεχόμενοι ευνοϊκά την παραίνεση. Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, είδα τον μοναχό ονόματι Μπάντα, συγκάτοικο του Άναντα, και τον μοναχό ονόματι Αμπιτζίκα, συγκάτοικο του Ανουρούντα, να αντιπαρατίθενται αμοιβαία με τη μάθησή τους: 'Έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;'»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε σε κάποιον μοναχό: «Έλα εσύ, μοναχέ, εκ μέρους μου απευθύνσου στον μοναχό Μπάντα, συγκάτοικο του Άναντα, και στον μοναχό Αμπιτζίκα, συγκάτοικο του Ανουρούντα: 'Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους'». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο μοναχός στον Ευλογημένο και πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού τους πλησίασε, είπε στους μοναχούς: «Ο Διδάσκαλος καλεί τους σεβάσμιους».

«Ναι, φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί σε εκείνον τον μοναχό και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι αλήθεια λοιπόν ότι εσείς, μοναχοί, αντιπαρατίθεστε αμοιβαία με τη μάθησή σας: 'Έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;'» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Άραγε εσείς, μοναχοί, γνωρίζετε τη Διδασκαλία που έχω διδάξει έτσι: 'Ελάτε εσείς, μοναχοί, αντιπαρατίθεστε αμοιβαία με τη μάθησή σας: έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;'» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Αν λοιπόν εσείς, μοναχοί, δεν γνωρίζετε τη Διδασκαλία που έχω διδάξει έτσι, τότε γιατί εσείς, ανόητοι άνθρωποι, τι γνωρίζοντας, τι βλέποντας, ενώ έχετε αναχωρήσει σε αυτή την τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, αντιπαρατίθεστε αμοιβαία με τη μάθησή σας: 'Έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;'»

Τότε εκείνοι οι μοναχοί, αφού έπεσαν με το κεφάλι τους στα πόδια του Ευλογημένου, είπαν στον Ευλογημένο: «Ένα σφάλμα μας κατέλαβε, σεβάσμιε κύριε, σαν αδαείς, σαν συγχυσμένους, σαν φαύλους, που εμείς, ενώ είχαμε αναχωρήσει σε αυτή την τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, προκαλούσαμε ο ένας τον άλλον με τη μάθηση - "Έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;" Ας δεχθεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, το σφάλμα μας ως σφάλμα, για αυτοσυγκράτηση στο μέλλον».

«Πράγματι εσείς, μοναχοί, ένα σφάλμα σας κατέλαβε σαν αδαείς, σαν συγχυσμένους, σαν φαύλους, που εσείς, ενώ είχατε αναχωρήσει σε αυτή την τόσο καλά διδαγμένη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, προκαλούσατε ο ένας τον άλλον με τη μάθηση - "Έλα, μοναχέ, ποιος θα μιλήσει περισσότερο, ποιος θα μιλήσει ωραιότερα, ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;" Αλλά επειδή εσείς, μοναχοί, βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνετε σύμφωνα με τη Διδασκαλία, αυτό το δεχόμαστε από εσάς. Διότι αυτή είναι πρόοδος, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, όταν κάποιος βλέποντας το σφάλμα ως σφάλμα επανορθώνει σύμφωνα με τη Διδασκαλία και επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στο μέλλον». Έκτο.

7. Δεύτερη ομιλία για τη νουθεσία

150. Διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πλησίασε τον Ευλογημένο... κ.λπ... Στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Πρότρεψε, Κάσσαπα, τους μοναχούς· κάνε, Κάσσαπα, μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς. Είτε εγώ, Κάσσαπα, θα προτρέψω τους μοναχούς είτε εσύ· είτε εγώ θα κάνω μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς είτε εσύ».

«Οι μοναχοί τώρα, σεβάσμιε κύριε, είναι δύσκολοι στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένοι με παράγοντες που δημιουργούν δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής, ανυπόμονοι, μη δεχόμενοι ευνοϊκά την παραίνεση. Οποιοδήποτε, σεβάσμιε κύριε, δεν υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν υπάρχει ντροπή στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν υπάρχει ηθικός φόβος στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν υπάρχει ενεργητικότητα στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, κατά τη σκοτεινή δεκαπενθήμερο της σελήνης όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μειώνεται σε ομορφιά, μειώνεται σε κύκλο, μειώνεται σε λάμψη, μειώνεται σε ύψος και περίμετρο. Ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, οποιοδήποτε δεν υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... δεν υπάρχει ντροπή... δεν υπάρχει ηθικός φόβος... δεν υπάρχει ενεργητικότητα... δεν υπάρχει σοφία... στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«'Απιστο αρσενικό άτομο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'αδιάντροπο αρσενικό άτομο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'αρσενικό άτομο χωρίς ηθικό φόβο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'οκνηρό αρσενικό άτομο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'αρσενικό άτομο που στερείται σοφίας', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'οργίλο αρσενικό άτομο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'μνησίκακο αρσενικό άτομο', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή· 'δεν υπάρχουν μοναχοί νουθετητές', σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι παρακμή.

«Οποιοδήποτε, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, υπάρχει ντροπή στις καλές νοητικές καταστάσεις, υπάρχει ηθικός φόβος στις καλές νοητικές καταστάσεις, υπάρχει ενεργητικότητα στις καλές νοητικές καταστάσεις, υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

«Όπως, σεβάσμιε κύριε, κατά τη φωτεινή δεκαπενθήμερο της σελήνης όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, αυξάνεται σε ομορφιά, αυξάνεται σε κύκλο, αυξάνεται σε λάμψη, αυξάνεται σε ύψος και περίμετρο. Ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, οποιοδήποτε υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις... υπάρχει ντροπή... κ.λπ... υπάρχει ηθικός φόβος... υπάρχει ενεργητικότητα... υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

«Ένα αρσενικό άτομο με πίστη», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα αρσενικό άτομο με ντροπή», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα αρσενικό άτομο με ηθικό φόβο», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα αρσενικό άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα σοφό αρσενικό άτομο», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα αρσενικό

άτομο χωρίς οργή», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «ένα αρσενικό άτομο χωρίς μνησικακία», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή· «υπάρχουν μοναχοί νουθετητές», σεβάσμιε κύριε, αυτό είναι μη-παρακμή».

«Καλώς, καλώς, Κάσσαπα. Οποιοδήποτε, Κάσσαπα, δεν υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... δεν υπάρχει ντροπή... δεν υπάρχει ηθικός φόβος... δεν υπάρχει ενεργητικότητα... δεν υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη.

«Όπως, Κάσσαπα, κατά τη σκοτεινή δεκαπενθήμερο της σελήνης όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μειώνεται στην ομορφιά... κ.λπ... μειώνεται στο ύψος και την περιφέρεια. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Κάσσαπα, οποιοδήποτε δεν υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... δεν υπάρχει ντροπή... δεν υπάρχει ηθικός φόβος... δεν υπάρχει ενεργητικότητα... δεν υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο χειροτέρευση αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι ανάπτυξη. «Ένα άπιστο αρσενικό άτομο», Κάσσαπα, αυτό είναι παρακμή· αδιάντροπο... κ.λπ... χωρίς ηθικό φόβο... οκνηρό... που στερείται σοφίας... οργίλο... «ένα μνησικάκο αρσενικό άτομο», Κάσσαπα, αυτό είναι παρακμή· «δεν υπάρχουν μοναχοί νουθετητές», Κάσσαπα, αυτό είναι παρακμή.

«Οποιοδήποτε, Κάσσαπα, υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... υπάρχει ντροπή... υπάρχει ηθικός φόβος... υπάρχει ενεργητικότητα... υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

«Όπως, Κάσσαπα, κατά τη φωτεινή δεκαπενθήμερο της σελήνης, όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, αυξάνεται σε ομορφιά, αυξάνεται σε κύκλο, αυξάνεται σε λάμψη, αυξάνεται σε ύψος και περιφέρεια. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Κάσσαπα, οποιοδήποτε υπάρχει πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, υπάρχει ντροπή... υπάρχει ηθικός φόβος... υπάρχει ενεργητικότητα... υπάρχει σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις, σε αυτόν όποια νύχτα ή ημέρα έρχεται, μόνο ανάπτυξη αναμένεται στις καλές νοητικές καταστάσεις, όχι παρακμή.

"Ένα αρσενικό άτομο με πίστη", Κάσσαπα, αυτό είναι μη-παρακμή· αυτός που έχει ντροπή... κ.λπ... αυτός που έχει ηθικό φόβο... αυτός που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα... ο σοφός... αυτός που είναι χωρίς οργή... "ένα αρσενικό άτομο χωρίς μνησικακία", Κάσσαπα, αυτό είναι μη-παρακμή· "υπάρχουν μοναχοί νουθετητές", Κάσσαπα, αυτό είναι μη-παρακμή». Έβδομη.

8. Τρίτη ομιλία για τη νουθεσία

151. Στη Ρατζάγκαχα, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Πρότρεψε, Κάσσαπα, τους μοναχούς· κάνε, Κάσσαπα, μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς. Είτε εγώ, Κάσσαπα, θα προτρέψω τους μοναχούς είτε εσύ· είτε εγώ θα κάνω μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία στους μοναχούς είτε εσύ».

«Οι μοναχοί τώρα, σεβάσμιε κύριε, είναι δύσκολοι στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένοι με παράγοντες που δημιουργούν δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής, ανυπόμονοι, μη δεχόμενοι ευνοϊκά την παραίνεση». «Διότι έτσι, Κάσσαπα, στο παρελθόν οι πρεσβύτεροι μοναχοί ήταν δασόβιοι και επαινούσαν τη δασόβια ζωή, ήταν καταναλωτές προσφερόμενης τροφής και επαινούσαν την κατανάλωση προσφερόμενης τροφής, φορούσαν χιτώνες από κουρέλια και επαινούσαν το να φορεί κανείς χιτώνες από κουρέλια, φορούσαν τρεις χιτώνες και επαινούσαν το να φορεί κανείς τρεις χιτώνες, είχαν λίγες επιθυμίες και επαινούσαν την ολιγάρκεια, ήταν ικανοποιημένοι και επαινούσαν την ικανοποίηση, ήταν απομονωμένοι και επαινούσαν την αποστασιοποίηση, ήταν χωρίς συναναστροφές και επαινούσαν την απομόνωση από την κοινωνία, κατέβαλλαν έντονη ενεργητικότητα και επαινούσαν τη διέγερση της ενεργητικότητας.

«Εκεί όποιος μοναχός ήταν δασόβιος και επαινούσε τη δασόβια ζωή, ήταν καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και επαινούσε την κατανάλωση προσφερόμενης τροφής, φορούσε χιτώνες από κουρέλια και επαινούσε το να φορεί κανείς χιτώνες από κουρέλια, φορούσε τρεις χιτώνες και επαινούσε το να φορεί κανείς τρεις χιτώνες, είχε λίγες επιθυμίες και επαινούσε την ολιγάρκεια, ήταν ικανοποιημένος και επαινούσε την ικανοποίηση, ήταν απομονωμένος και επαινούσε την αποστασιοποίηση, ήταν χωρίς συναναστροφές και επαινούσε την απομόνωση από την κοινωνία, κατέβαλλε έντονη ενεργητικότητα και επαινούσε τη διέγερση της ενεργητικότητας, αυτόν οι πρεσβύτεροι μοναχοί τον προσκαλούσαν σε κάθισμα: "Έλα, μοναχέ, ποιο είναι το όνομα αυτού του μοναχού; Καλός πράγματι αυτός ο μοναχός, πρόθυμος να εξασκηθεί πράγματι αυτός ο μοναχός· έλα, μοναχέ, κάθισε σε αυτό το κάθισμα"».

«Εκεί, Κάσσαπα, στους νέους μοναχούς ερχόταν η σκέψη: "Όποιος λοιπόν μοναχός είναι δασόβιος και επαινεί τη δασόβια ζωή, είναι καταναλωτής προσφερόμενης τροφής και... κ.λπ... φορείς χιτώνες από κουρέλια και... φορείς τρεις χιτώνες και... έχεις λίγες επιθυμίες και... είσαι ικανοποιημένος και... είσαι απομονωμένος και... είσαι χωρίς συναναστροφές και... καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα και επαινεί τη διέγερση της ενεργητικότητας, αυτόν οι πρεσβύτεροι μοναχοί τον προσκαλούν σε κάθισμα: έλα, μοναχέ, ποιο είναι το όνομα αυτού του μοναχού; Καλός πράγματι αυτός ο μοναχός, πρόθυμος να εξασκηθεί πράγματι αυτός ο μοναχός· έλα, μοναχέ, κάθισε σε αυτό το κάθισμα". Αυτοί ακολουθούν για εκείνο τον σκοπό· αυτό είναι για αυτούς για πολύ καιρό προς ευημερία και ευτυχία.

«Τώρα όμως, Κάσσαπα, οι πρεσβύτεροι μοναχοί ούτε είναι δασόβιοι ούτε επαινούν τη δασόβια ζωή, ούτε είναι καταναλωτές προσφερόμενης τροφής ούτε επαινούν την κατανάλωση προσφερόμενης τροφής, ούτε φορούν χιτώνες από κουρέλια ούτε επαινούν το να φορεί κανείς χιτώνες από κουρέλια, ούτε φορούν τρεις χιτώνες ούτε επαινούν το να φορεί κανείς τρεις χιτώνες, ούτε έχουν λίγες επιθυμίες ούτε επαινούν την ολιγάρκεια, ούτε είναι ικανοποιημένοι ούτε επαινούν την ικανοποίηση, ούτε είναι απομονωμένοι ούτε επαινούν την αποστασιοποίηση, ούτε είναι χωρίς συναναστροφές ούτε επαινούν την απομόνωση από την κοινωνία, ούτε καταβάλλουν έντονη ενεργητικότητα ούτε επαινούν τη διέγερση της ενεργητικότητας.

«Εκεί όποιος μοναχός είναι γνωστός, ένδοξος, αποδέκτης χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς, αυτόν οι πρεσβύτεροι μοναχοί τον προσκαλούν σε κάθισμα: "Έλα, μοναχέ, ποιο είναι το όνομα αυτού του

μοναχού; Καλός πράγματι αυτός ο μοναχός, αγαπά τους συντρόφους στην άγια ζωή πράγματι αυτός ο μοναχός· έλα, μοναχέ, κάθισε σε αυτό το κάθισμα"».

«Εκεί, Κάσσαπα, στους νέους μοναχούς ερχόταν η σκέψη: "Όποιος λοιπόν είναι μοναχός γνωστός, ένδοξος, αποδέκτης χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς, αυτόν οι πρεσβύτεροι μοναχοί προσκαλούν σε κάθισμα: "Έλα, μοναχέ, ποιο είναι το όνομα αυτού του μοναχού; Καλός πράγματι αυτός ο μοναχός, αγαπά πράγματι τους συντρόφους στην άγια ζωή αυτός ο μοναχός· έλα, μοναχέ, κάθισε σε αυτό το κάθισμα". Αυτοί ακολουθούν για εκείνο τον σκοπό. Αυτό είναι για αυτούς για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη. Αυτό λοιπόν, Κάσσαπα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: "Οι ασκούμενοι στην άγια ζωή ταλαιπωρούνται από τη συμφορά για τους συνασκητές, οι ασκούμενοι στην άγια ζωή επιδιώκουν υπερβολικά με την υπερβολική επιδίωξη των συνασκητών", τώρα αυτό, Κάσσαπα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: "Οι ασκούμενοι στην άγια ζωή ταλαιπωρούνται από τη συμφορά για τους συνασκητές, οι ασκούμενοι στην άγια ζωή επιδιώκουν υπερβολικά με την υπερβολική επιδίωξη των συνασκητών"». Όγδοη.

9. Ομιλία για τη διαλογιστική έκσταση και την άμεση γνώση

152. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει».

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνω σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης

λόγω της αταραξίας, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος 'άπειρος είναι ο χώρος', έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος 'άπειρη είναι η συνείδηση', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος 'δεν υπάρχει τίποτε', έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, βιώνω πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης -ενώ είμαι ένας γίνομαι πολλοί, ενώ είμαι πολλοί γίνομαι ένας· εμφανίζομαι και εξαφανίζομαι, περνώ χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· βυθίζομαι και αναδύομαι μέσα στη γη όπως στο νερό· περπατώ πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζομαι όπως στη γη· ταξιδεύω στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζω και τους χαϊδεύω με το χέρι μου· ασκώ κυριαρχία με το σώμα μου μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούω και τα δύο είδη ήχων, θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με το στοιχείο της θείας ακοής... κ.λπ... είτε είναι μακριά είτε κοντά.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, κατανοώ τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό μου νου - κατανοώ τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή κατανοώ τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος», τον νου με μίσος... κ.λπ... τον νου χωρίς μίσος... τον νου με αυταπάτη... τον νου χωρίς

αυταπάτη... τον συσταλμένο νου... τον διασπασμένο νου... τον εξυψωμένο νου... τον μη εξυψωμένο νου... τον υπερβατικό νου... τον μη υπερβατικό νου... τον αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον απελευθερωμένο νου... ή κατανοώ τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους». Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»... κ.λπ... ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους».

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή -μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

«Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - 'Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν... κ.λπ... κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους.

«Εγώ, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει.» Ένατη.

10. Ομιλία για την κατοικία

153. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Πάμε, σεβάσμιε Κάσσαπα, θα κατευθυνθούμε σε κάποιο γυναικείο μοναστήρι». «Πήγαινε εσύ, φίλε Άναντα, έχεις πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα». Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Πάμε, σεβάσμιε Κάσσαπα, θα κατευθυνθούμε σε κάποιο γυναικείο μοναστήρι». «Πήγαινε εσύ, φίλε Άναντα, έχεις πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα». Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Πάμε, σεβάσμιε Κάσσαπα, θα κατευθυνθούμε σε κάποιο γυναικείο μοναστήρι».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, πήγε σε κάποιο γυναικείο μοναστήρι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε αρκετές μοναχές πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνες τις μοναχές καθισμένες στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για το Ντάμμα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε εκείνες τις μοναχές με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε η μοναχή Θουλλατισσά, δυσареστημένη, εξέφρασε λόγια δυσარέσκειας: «Πώς λοιπόν ο κύριος Μαχακασσάπα νομίζει ότι πρέπει να μιλήσει για τη Διδασκαλία μπροστά στον κύριο Άναντα, τον σοφό μούνι; Όπως ακριβώς ένας έμπορος βελονών θα νόμιζε ότι πρέπει να πουλήσει βελόνες κοντά σε έναν κατασκευαστή βελονών· ακριβώς έτσι ο κύριος Μαχακασσάπα νομίζει ότι πρέπει να μιλήσει για τη Διδασκαλία μπροστά στον κύριο Άναντα, τον σοφό μούνι».

Ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα άκουσε τη μοναχή Θουλλατισσά να λέει αυτά τα λόγια. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι λοιπόν, φίλε Άναντα, εγώ είμαι ο έμπορος βελονών και εσύ ο κατασκευαστής βελονών· ή εγώ είμαι ο κατασκευαστής βελονών και εσύ ο έμπορος βελονών;» «Συγχώρεσε, σεβάσμιε Κάσσαπα, αδαές είναι το γυναικείο φύλο». «Περίμενε εσύ, φίλε Άναντα, μην σε εξετάσει περαιτέρω η Κοινότητα.

Τι νομίζεις, φίλε Άναντα, άραγε εσύ παρουσιάστηκες μπροστά στον Ευλογημένο στην κοινότητα μοναχών - 'Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και

συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Και ο Άναντα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει';» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Εγώ, φίλε, μπροστά στον Ευλογημένο, στην κοινότητα μοναχών παρουσιάστηκα - 'Εγώ, μοναχοί, όποτε επιθυμώ, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, όποτε επιθυμεί, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει"... κ.λπ...

Τι νομίζεις, φίλε Άναντα, άραγε εσύ παρουσιάστηκες μπροστά στον Ευλογημένο στην κοινότητα μοναχών - "Εγώ, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω. Και ο Άναντα, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει";» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε».

«Εγώ, φίλε, μπροστά στον Ευλογημένο, στην κοινότητα μοναχών παρουσιάστηκα - "Εγώ, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω. Και ο Κάσσαπα, μοναχοί, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει".»

«Φίλε, όποιος θα νόμιζε ότι μπορεί να κρύψει έναν ελέφαντα επτά πήχεων ή επτάμισι πήχεων με ένα φύλλο φοίνικα, αυτός θα νόμιζε ότι μπορεί να κρύψει τις έξι άμεσες γνώσεις μου.»

Και η μοναχή Θουλλατισσά εξέπεσε από την άγια ζωή. Δέκατη.

11. Ομιλία για τον χιτώνα

154. Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα διέμενε στη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Άναντα περιπλανιόταν στο Νότιο Όρος με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών.

Εκείνη την περίοδο περίπου τριάντα μοναχοί συγκάτοικοι του σεβάσμιου Άναντα, αφού απαρνήθηκαν την εξάσκηση, είχαν επιστρέψει σε κατώτερη ζωή, ως επί το πλείστον νεαροί. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περιπλανήθηκε στο Νότιο Όρος όσο επιθυμούσε, κατευθύνθηκε προς τη Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων, εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα· αφού

πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε αυτό: «Πόσους λόγους, φίλε Άναντα, λαμβάνοντας υπόψη, θεσπίστηκε από τον Ευλογημένο το γεύμα τριών στις οικογένειες;»

«Τρεις λόγους, σεβάσμιε Κάσσαπα, λαμβάνοντας υπόψη, θεσπίστηκε από τον Ευλογημένο το γεύμα τριών στις οικογένειες - για την αναίρεση των ατόμων με κακή συμπεριφορά, για την άνετη διαμονή των ευπρεπών μοναχών, για να μη διασπάσουν αυτοί με κακόβουλες επιθυμίες την Κοινότητα βασιζόμενοι σε μια φατρία, και για τη συμπόνια προς τις οικογένειες. Αυτούς τους τρεις λόγους, σεβάσμιε Κάσσαπα, λαμβάνοντας υπόψη, θεσπίστηκε από τον Ευλογημένο το γεύμα τριών στις οικογένειες».

«Τότε γιατί εσύ, φίλε Άναντα, περιπλανιέσαι με αυτούς τους νέους μοναχούς που δεν έχουν φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, που δεν γνωρίζουν το μέτρο στην τροφή, που δεν είναι αφοσιωμένοι στην εγρήγορση; Περιφέρεσαι, θα έλεγα, καταστρέφοντας τη σοδειά, περιφέρεσαι, θα έλεγα, καταστρέφοντας τις οικογένειες. Διαλύεται, φίλε Άναντα, η ακολουθία σου· διασκορπίζονται, φίλε, οι νέοι σου ακόλουθοι. Αυτό το παιδί δεν γνώρισε το μέτρο».

«Ακόμη κι αν, σεβάσμιε Κάσσαπα, γκρίζες τρίχες έχουν φυτρώσει στο κεφάλι μου. Και όμως ακόμα και σήμερα δεν απαλλασσόμαστε από τον χαρακτηρισμό "παιδί" του σεβάσμιου Μαχακασσάπα». «Διότι έτσι εσύ, φίλε Άναντα, περιπλανιέσαι με αυτούς τους νέους μοναχούς που δεν έχουν φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, που δεν γνωρίζουν το μέτρο στην τροφή, που δεν είναι αφοσιωμένοι στην εγρήγορση, περιφέρεσαι, θα έλεγα, καταστρέφοντας τη σοδειά, περιφέρεσαι, θα έλεγα, καταστρέφοντας τις οικογένειες. Διαλύεται, φίλε Άναντα, η ακολουθία σου· διασκορπίζονται, φίλε, οι νέοι σου ακόλουθοι. Αυτό το παιδί δεν γνώρισε το μέτρο».

Η μοναχή Θουλλανάντα άκουσε - «Ο κύριος Άναντα, ο σοφός μούνι, λένε, επιπλήχθηκε από τον κύριο Μαχακασσάπα με τον χαρακτηρισμό "παιδί"».

Τότε η μοναχή Θουλλανάντα, δυσαρεστημένη, εξέφρασε λόγια δυσαρέσκειας: «Πώς λοιπόν ο κύριος Μαχακασσάπα, που ήταν προηγούμενως αλλόδοξος, νομίζει ότι πρέπει να επιπλήξει τον κύριο Άναντα, τον σοφό μούνι, με τον χαρακτηρισμό "παιδί"!» Ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα άκουσε τη μοναχή Θουλλανάντα να λέει αυτά τα λόγια.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πράγματι, φίλε Άναντα, από τη μοναχή Θουλλανάντα ειπώθηκαν βιαστικά λόγια χωρίς αναλογισμό. Από τότε που εγώ, φίλε, αφού ξύρισα τα μαλλιά και τα γένια μου και ντύθηκα με ώχρινα ρούχα, αναχώρησα από την οικογενειακή ζωή για την άστεγνη ζωή, δεν γνωρίζω άμεσα να έχω υποδείξει άλλον Διδάσκαλο, εκτός από εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Πριν, φίλε, όταν ήμουν οικογενειάρχης, ήρθε αυτή η σκέψη - "Η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγνη ζωή; Έτσι εγώ πράγματι, φίλε, αργότερα, αφού έφτιαξα έναν διπλό χιτώνα από κουρέλια, αφιερωμένος σε όσους στον κόσμο είναι Άξιοι, αφού ξύρισα τα μαλλιά

και τα γένια μου και ντύθηκα με ώχρινα ρούχα, αναχώρησα από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή.

Έχοντας αναχωρήσει έτσι, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο, είδα τον Ευλογημένο να κάθεται μεταξύ Ρατζάγκαχα και Ναλάντα, στο ιερό μνημείο Μπαχουπούττα. Αφού τον είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη - «Αν θα έβλεπα έναν Διδάσκαλο, τον ίδιο τον Ευλογημένο θα έβλεπα· αν θα έβλεπα έναν Καλότυχο, τον ίδιο τον Ευλογημένο θα έβλεπα· αν θα έβλεπα έναν πλήρως αυτοφωτισμένο, τον ίδιο τον Ευλογημένο θα έβλεπα». Έτσι εγώ, φίλε, εκεί ακριβώς έπεσα με το κεφάλι μου στα πόδια του Ευλογημένου και είπα στον Ευλογημένο - «Ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του· ο Ευλογημένος είναι ο Διδάσκαλός μου, σεβάσμιε κύριε, είμαι μαθητής του». Όταν αυτό ειπώθηκε, φίλε, ο Ευλογημένος μου είπε αυτό - «Κάσσαπα, όποιος σε έναν μαθητή που διακατέχεται από τέτοια ολόψυχη αφοσίωση, μη γνωρίζοντας θα έλεγε "γνωρίζω", μη βλέποντας θα έλεγε "βλέπω", θα έσπαγε το κεφάλι του. Εγώ όμως, Κάσσαπα, γνωρίζοντας λέω "γνωρίζω", βλέποντας λέω "βλέπω"».

Γι' αυτό, Κάσσαπα, πρέπει να εξασκείσαι έτσι - «Έντονη ντροπή και ηθικός φόβος θα είναι εδραιωμένα σε μένα απέναντι στους πρεσβύτερους, τους νέους και τους μεσαίους». Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Κάσσαπα.

Γι' αυτό, Κάσσαπα, πρέπει να εξασκείσαι έτσι - «Οποιαδήποτε διδασκαλία θα ακούσω συνδεδεμένη με το καλό, όλη αυτή αφού δείξω ενδιαφέρον, αφού δώσω προσοχή, αφού συγκεντρώσω όλο τον νου, θα ακούω τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί». Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Κάσσαπα.

Γι' αυτό, Κάσσαπα, πρέπει να εξασκείσαι έτσι - «Η μνήμη επί του σώματος συνοδευόμενη από άνεση δεν θα με εγκαταλείψει». Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Κάσσαπα».

«Τότε, φίλε, ο Ευλογημένος, αφού με νουθέτησε με αυτή τη νουθεσία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Μόνο επτά ημέρες, φίλε, έτρωγα προσφερόμενη τροφή από το βασίλειο ενώ ήμουν ακόμα με διαμάχη». Την όγδοη ημέρα εγέρθηκε η τελική απελευθερωτική γνώση.

«Τότε, φίλε, ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου. Τότε εγώ, φίλε, αφού έστρωσα τον διπλό χιτώνα από κουρέλια διπλωμένο στα τέσσερα, είπα στον Ευλογημένο - «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ας καθίσει ο Ευλογημένος, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό». Κάθισε, φίλε, ο Ευλογημένος στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, φίλε, ο Ευλογημένος μου είπε αυτό - «Μαλακός είναι αυτός ο διπλός χιτώνας σου από κουρέλια, Κάσσαπα». «Ας δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα, σεβάσμιε κύριε, τον διπλό χιτώνα από κουρέλια, από συμπόνια». «Θα φορέσεις όμως εσύ, Κάσσαπα, τα κανναβένια κουρέλια που φορούσα;» «Θα φορέσω, σεβάσμιε κύριε, τα κανναβένια κουρέλια του Ευλογημένου που φορούσε». «Έτσι εγώ, φίλε, έδωσα τον διπλό χιτώνα από κουρέλια στον Ευλογημένο. Εγώ όμως φόρεσα τα κανναβένια κουρέλια του Ευλογημένου που φορούσε».

«Αυτό λοιπόν, φίλε, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'είναι γιος του Ευλογημένου, γνήσιος, γεννημένος από το στόμα του, γέννημα της Διδασκαλίας, δημιούργημα της Διδασκαλίας, κληρονόμος της Διδασκαλίας, έλαβε τα κανναβένια κουρέλια που

φορούσα', για εμένα ακριβώς αυτό κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε: 'είναι γιος του Ευλογημένου, γνήσιος, γεννημένος από το στόμα του, γέννημα της Διδασκαλίας, δημιούργημα της Διδασκαλίας, κληρονόμος της Διδασκαλίας, έλαβε τα κανναβένια κουρέλια που φορούσα'.»

«Εγώ, φίλε, όποτε επιθυμώ, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Εγώ, φίλε, όποτε επιθυμώ... κ.λπ...

«Εγώ, φίλε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω· φίλε, όποιος θα νόμιζε ότι μπορεί να κρύψει έναν ελέφαντα επτά πήχεων ή επτάμισι πήχεων με ένα φύλλο φοίνικα, αυτός θα νόμιζε ότι μπορεί να κρύψει τις έξι άμεσες γνώσεις μου.»

Και η μοναχή Θουλλανανδά εξέπese από την άγια ζωή. Ενδέκατη.

12. Ομιλία για μετά τον θάνατο

155. Κάποτε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμεναν στη Μπαρνασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Τι λοιπόν, φίλε Κάσσαπα, ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο;» «Αυτό έχει μείνει αδήλωτο, φίλε, από τον Ευλογημένο - 'ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο'». «Τι όμως, φίλε, ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο;» «Ακόμη κι έτσι, φίλε, έχει μείνει αδήλωτο από τον Ευλογημένο - 'ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο'». «Τι λοιπόν, φίλε, ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο;» «Αυτό έχει μείνει αδήλωτο, φίλε, από τον Ευλογημένο - 'ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο'». «Τι όμως, φίλε, ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο;» «Ακόμη κι έτσι, φίλε, έχει μείνει αδήλωτο από τον Ευλογημένο - 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο'». «Και γιατί αυτό, φίλε, έχει μείνει αδήλωτο από τον Ευλογημένο;» «Διότι αυτό, φίλε, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα. Για αυτό αυτό έχει μείνει αδήλωτο από τον Ευλογημένο».

«Τι λοιπόν, φίλε, έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο;» «Αυτός είναι ο 'υπαρξιακός πόνος', φίλε, έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο· αυτή είναι η 'προέλευση του υπαρξιακού πόνου', έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο· αυτή είναι η 'παύση του υπαρξιακού πόνου', έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο· αυτή είναι η 'πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο». «Και γιατί αυτό, φίλε, έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο;» «Διότι αυτό, φίλε, συνδέεται με το όφελος, αυτό αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτό οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην

ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα. Για αυτό αυτό έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο». Δωδέκατη.

13. Ομιλία για την παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας

156. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε στον Ευλογημένο: «Ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία στο παρελθόν οι κανόνες εξάσκησης ήταν λιγότεροι και περισσότεροι μοναχοί εδραιώθηκαν στην τελική απελευθερωτική γνώση; Και ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία τώρα οι κανόνες εξάσκησης είναι περισσότεροι και λιγότεροι μοναχοί εδραιώνονται στην τελική απελευθερωτική γνώση;» «Έτσι είναι αυτό, Κάσσαπα, όταν τα όντα χειροτερεύουν, όταν η Άριστη Διδασκαλία εξαφανίζεται, οι κανόνες εξάσκησης είναι περισσότεροι και λιγότεροι μοναχοί εδραιώνονται στην τελική απελευθερωτική γνώση. Δεν υπάρχει ακόμα, Κάσσαπα, εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας, όσο δεν εγείρεται στον κόσμο μια παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας. Αλλά όταν, Κάσσαπα, εγείρεται στον κόσμο μια παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας, τότε υπάρχει εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας».

«Όπως, Κάσσαπα, δεν υπάρχει ακόμα εξαφάνιση του χρυσού, όσο δεν εγείρεται στον κόσμο μια απομίμηση του χρυσού. Αλλά όταν, Κάσσαπα, εγείρεται στον κόσμο μια απομίμηση του χρυσού, τότε υπάρχει εξαφάνιση του χρυσού. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Κάσσαπα, δεν υπάρχει ακόμα εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας, όσο δεν εγείρεται στον κόσμο μια παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας. Αλλά όταν, Κάσσαπα, εγείρεται στον κόσμο μια παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας, τότε υπάρχει εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας».

«Δεν είναι, Κάσσαπα, το στερεό στοιχείο που εξαφανίζει την Άριστη Διδασκαλία, δεν είναι το υγρό στοιχείο που εξαφανίζει την Άριστη Διδασκαλία, δεν είναι το θερμό στοιχείο που εξαφανίζει την Άριστη Διδασκαλία, δεν είναι το στοιχείο του αέρα που εξαφανίζει την Άριστη Διδασκαλία· αλλά ακριβώς εδώ εγείρονται εκείνοι οι ανόητοι άνθρωποι που εξαφανίζουν αυτή την Άριστη Διδασκαλία. Όπως, Κάσσαπα, ένα πλοίο βυθίζεται από το φορτίο του· δεν είναι έτσι, Κάσσαπα, η εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας».

«Υπάρχουν αυτά τα πέντε φαινόμενα, Κάσσαπα, που οδηγούν στην πτώση, που οδηγούν στη φθορά και την εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας. Ποια πέντε; Εδώ, Κάσσαπα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τη Διδασκαλία, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την αυτοσυγκέντρωση - αυτά, Κάσσαπα, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στην πτώση, που οδηγούν στη φθορά και την εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας».

«Υπάρχουν αυτά τα πέντε φαινόμενα, Κάσσαπα, που οδηγούν στη διάρκεια, στη μη φθορά και στη μη εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας. Ποια πέντε; Εδώ, Κάσσαπα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τη

Διδασκαλία, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την αυτοσυγκέντρωση - αυτά, Κάσσαπα, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στη διάρκεια, στη μη φθορά και στη μη εξαφάνιση της Άριστης Διδασκαλίας». Δέκατη τρίτη.

Το Κάσσαπα-σαμγιούττα ολοκληρώθηκε.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ικανοποιημένος και χωρίς ηθικό φόβο, η παρομοίωση της σελήνης, ο εξαρτώμενος από οικογένειες·

Ο γηραιός, και οι τρεις νουθεσίες, η διαλογιστική έκσταση και η άμεση γνώση, η κατοικία·

Ο χιτώνας, μετά τον θάνατο, η παραμόρφωση της Άριστης Διδασκαλίας.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας. 5. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Κασσάπα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org